

Finanslovforløbet viser med al tydelighed, at der er blevet for langt mellem regeringens retorik og regeringens handling. I regeringens retorik hedder det »Tid til forandring«. Regeringen kalder det ungdommens og fremtidens finanslov og udkommer med en engangsfinansieret ældrecheck. Var det det, statsministeren tænkte på, da han talte om ungdommens og fremtidens finanslov?

Regeringen taler om vækst, velfærd og fornyelse. En af regeringens publikationer hedder endda »Vækst med vilje«, og det rejser så selvfølgelig det interessante spørgsmål, hvad det så hedder, når nu bruttonationalproduktet ligefrem faldt i tredje kvartal af 2002. Uvækst med vilje, nedtur med vilje. Jeg tror såmænd nok, at viljen er til stede, men udførelsen kniber det med.

Jeg vil sige, at hvis denne finanslov skal være regeringens udtryk for ungdommens og fremtidens finanslov, så må vi fra Det Radikale Venstre kraftigt opfordre statsministeren til ikke at udtale sig om næste års finanslov.

Det hedder i regeringsgrundlaget, at det danske samfund har brug for fornyelse, at der er behov for at tænke nyt, at VK-regeringen vil have modet og være garanten for, at fortidens løsninger ikke bliver morgendagens sovepude, som det så smukt hedder.

Men vi oplever fra Det Radikale Venstres side i hvert fald i stigende grad, at regeringen er ved at støbe sig ind i cement. Lad mig nævne tre eksempler. For det første: Skattestoppet. Det fastlåser skattesystemet i en struktur, det er ren beton-tænkning, som vi ser det. For det andet: Stigende grad af centralisering – vi har berørt nogle af emnerne i dag. Det er alt, lige fra at Danmarks Radios journalister skal kunne styres af bestyrelsen, at universiteterne skal kunne ledes på én bestemt måde fastsat fra centralt hold, og til at folkeskolen skal styres af centralt fastsatte målsætninger. For det tredje: Alt det nye bureaukrati, som regeringen skaber.

På sundhedsområdet har regeringen skabt så meget ny bureaukrati, at selv Sundhedsministeriet ikke kan finde ud af, hvordan pengene skal udbetales fra den famøse sundhedspulje.

Kl. 22.55

På ældreområdet har Venstres borgmester i Søllerød udtrykt det på denne led i Jyllands-Posten i fredags:

»Det er helt vildt, hvad der er brugt af tid i kommunerne på det her, der kommer i hvert fald ikke flere hænder til de gamle. Derfor burde regeringen nok have sagt, at de 500 mio. kr. var

rettet mod at få hjulpet et privat marked i gang i stedet for at sige, at pengene skulle give en bedre service«, udtaler Erik Fabrin«.

Han er altså Venstreborgmester i Søllerød Kommune, og han kan ikke ligefrem beskyldes for at være en lyserød lakaj og evindelig kritiker af regeringens politik. Det er altså rimelig markante udtalelser fra folk, der ved, hvordan det fungerer i virkelighedens verden i dag.

Det Radikale Venstre indgår i forskellige delaftaler i forbindelse med finansloven. Vi er med i forlig på arbejdsmarkedet og på erhvervsskoleområdet, på boligområdet og satspuljen samtidig med, at vi deltager i udmøntningen af den såkaldte forskningsreserve, men – og det vil jeg godt understrege – det fjerner ikke indtrykket af blokpolitik. Og det er et indtryk, som klart er blevet bekræftet i dag, ikke mindst fra Dansk Folkeparti selv.

Som det forhåbentlig er fremgået, er Det Radikale Venstre dybt uenig i en række af regeringens dispositioner. Vi stemmer for finansloven ved tredjebehandlingen, ligesom vi plejer, men vi synes altså ikke, at regeringen har gjort det nemt for os denne gang.

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Regeringen blev ved finanslovens fremlæggelse beskyldt for at mangle visioner og for at være handlingslammet, og selv om det kan lyde lidt underligt, er det spørgsmålet, om den situation egentlig ikke passer statsministeren meget godt. Han vil jo gerne virke som en statsminister, der ikke er så liberalistisk endda. Op på hylden med ideologien, og det har han haft stor succes med. Så stor, at han bliver beskyldt for at være en socialdemokrat i ulveklæder.

Men billedet snyder. Som Enhedslisten gang på gang har påpeget, har regeringen i løbet af sit første år ved magten gennemført en lang række forslag, der flytter milliarder af kroner rundt mellem befolkningen. Det rammer selvfølgelig forskellige grupper meget forskelligt.

Et eksempel på denne omlægning er Den Særlige Pensionsopsparring. Den vedrører stort set alle voksne danskere, der indbetale 1 pct. af deres indkomst til ordningen. Det betyder på sigt en gevinst til millionæren på 340.000 kr. og et tab for kassedamen på 45.000 kr. Men Venstre har jo også altid haft et lidt småneurotisk for-